

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Ing. V. M.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 14. 2. 2018, č. j. 024284/2018/KUSK, sp. zn. SZ_019717/2018/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (sále jen „s. ř. s.“) podanou dne 26. 2. 2018 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Ú. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 1. 2018, č. j. MEUV907/2018 SEK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalobce současně navrhl, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a zároveň uložil správnímu orgánu I. stupně poskytnout žalobci informaci požadovanou v žádosti žalobce ze dne 29. 12. 2017 [dále též pouze „žádost o informace pod bodem 1)“].
2. Žalobce namítá, že byl na svých právech zkrácen v důsledku nezákonného rozhodnutí žalovaného, neboť ten potvrdil postup správního orgánu I. stupně, čímž bylo žalobci

odepřeno právo na požadované informace. Žalobce v obecné rovině namítá porušení § 2 odst. 3 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to zejména z důvodu, že se měl žalovaný zabývat skutečností, zda měl správní orgán I. stupně povinnost požadované informace uchovávat či nikoliv. Dále žalobce uvádí, že se žalovaný v rozporu s § 89 odst. 2 správního řádu nevypořádal řádně se všemi odvolacími námitkami a nedodržel náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí, jak je stanovuje § 68 odst. 3 správního řádu, když se v rozporu s tímto ustanovením omezil pouze na konstatování, že odvolání žalobce není oprávněné a zopakoval důvody odmítnutí žádosti uvedené v prvostupňovém rozhodnutí. Žalobce je přesvědčen o existenci informací požadovaných v žádosti o informace pod bodem č. 1) a má tak za to, že nic nebránilo správnímu orgánu I. stupně jakožto zřizovateli společnosti, která by měla tyto informace mít k dispozici, tyto informace žalobci poskytnout. Žalobce dále vyjádřil přesvědčení i o existenci informací požadovaných pod body 2) až 7) žádosti o informace, neboť existuje evidence nákladů za veškeré činnosti včetně nákladů za materiál, dopravu, skládkovné apod. Žalobce upozornil na to, že nepožadoval poskytnout faktury za provedené práce, ale že žádal o sdělení celkových nákladů.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve zrekapituloval žádost o informace a dále uvedl, že správní orgán I. stupně, který je zřizovatelem příspěvkové organizace T. s. m. Ú., IČO X (dál jen „příspěvková organizace“), nemá požadované informace, kterými disponuje toliko uvedená příspěvková organizace. Zároveň žalovaný uvedl, že žalobce požadoval poskytnout některé souhrnné informace, které nejsou evidovány v potřebné formě, resp. by musely být vytvořeny odečtením, resp. vytvořením informace nové. Žalobce totiž nepožaduje poskytnout informaci o celkových nákladech, ale požaduje je v určité struktuře, která není k dispozici. Zároveň žalovaný uvedl, že má za to, že žalobce rezignoval na poskytnutí informací uvedených v žádosti o informace pod bodem 2) až 7) a že trvá toliko na poskytnutí informace uvedené v žádosti o informace pod bodem 1). V závěru odkázal na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a svobod, která požaduje po státu pouze poskytování informací, jež se týkají veřejného zájmu, přičemž Evropský soud pro lidská práva z čl. 10 této Úmluvy nedovodil oprávnění jednotlivce žádat informaci pouze pro svou individuální potřebu, nýbrž pouze za účelem naplnění určitého veřejného zájmu.
4. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že nepožadoval, aby soud uložil třetí osobě vytvořit požadovanou informaci a také popřel, že by rezignoval na poskytnutí informací požadovaných v žádosti o informace pod body 2) až 7). Žalobce upřesnil, že informace požadovaná v žádosti o informace bod bodem 1) existuje, avšak bylo rozhodnuto tak, že žalobce nemá na její poskytnutí právo, naopak o informacích označených pod body 2) až 7) nebylo ještě ani s jistotou konstatováno, že existují. Podle žalobce je u informace označené pod bodem 1) třeba posoudit, zda má nebo nemá na její poskytnutí právo. Naopak o zbývajících informacích požadovaných pod body 2) až 7) je třeba nejprve přezkoumat, zda je má správní orgán I. stupně uchovávat či nikoli, tedy zda těmito informacemi disponuje či nikoli. Dále se žalobce vyjádřil k potřebnosti prokázat veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací a uvedl, že vzhledem k tomu, že řízení o odstranění stavby kanalizace proběhlo z moci úřední, proběhlo ve veřejném zájmu. Žalobce se tak domnívá, že nejen on, ale kdokoli jiný má právo požadovat od příslušných orgánů veřejné moci průkaz, že byla předmětná kanalizace odstraněna. K prokázání veřejného zájmu žalobce navrhl provést jako důkaz rozhodnutí Městského úřadu B. n. L. – S. B., na základě kterých byla dešťová kanalizace odstraněna.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Správní spis obsahuje žádost o poskytnutí informací žalobce ze dne 29. 12. 2017, ve které žalobce nejprve citoval informace získané prostřednictvím přípisů správního orgánu I. stupně ze dne 17. 8. 2017 a ze dne 25. 10. 2017, které se týkaly odstranění stavby dešťové kanalizace v Ú. na ulici N. Z. k. na základě rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 5. 2014, č. j. 100/62729/2013. Žalobce v žádosti o informace rekapituloval, že byl informován o tom, že byla odstraněna dešťová kanalizace na pozemcích parc. č. X, X, X a X v k. ú. Ú. u P., a že byla dešťová kanalizace odstraněna v celé délce. Výkop byl proveden postupně, pomocí mechanizace (podkop a smykem řízený nakladač L.), případně ručně (2 – 3 zaměstnanci), po odstranění potrubí byl výkop uveden do původního stavu. Následně byla místní komunikace zpevněna recyklátem. Výkopy byly zahájeny dne 27. 2. 2017 a akce byla ukončena dne 17. 3. 2017. Nejprve byla odstraněna část dešťové kanalizace ústící do V., následně byl odstraněn úsek na parc. č. X a postupovalo se směrem k pozemkům města. Posledním úsekem bylo odstranění na pozemku parc. č. X. Dále žalobce reprodukoval i informace získané přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 25. 10. 2017, ze kterého vyplývalo, že bylo vykopáno veškeré potrubí dešťové kanalizace v celé délce, zaměstnanci na daných pracích strávili 13 pracovních dnů, přičemž si vyplňují denní výkazy práce s rozlišením na okruh práce (např. svoz odpadů, veřejné osvětlení, údržba zeleně aj.). Žalobce byl vyrozuměn o tom, že neexistuje přesný popis např. hodinu po hodině, co daný zaměstnanec v daném časovém úseku dělal. Dokumenty typu stavebního deníku jsou vedeny jen při čistě stavebních pracích. Dále byl žalobce jmenovitě informován o zaměstnancích, kteří se na odstraňování stavby podíleli. A v závěru obdržel informaci o tom, že byl odstraněný materiál odvezen do areálu příspěvkové organizace, odkud byl společně s dalším materiálem odvezen na sběrný dvůr v Ú.. Žalobce v návaznosti na poskytnuté informace z výše reprodukováných přípisů zformuloval sedm (doplňujících) informací, které požadoval poskytnout:

- 1) *Denní výkazy práce zaměstnanců p. F., p. Š., p. R., p. B. a zaměstnanců – brigádníků z agentury R. za období od 27. 2. 2017 do 17. 3. 2017.*
- 2) *Celkové náklady na odstranění části předmětné stavby dešťové kanalizace ústící do V. (respektive zaústění do vodního recipientu) v rozsahu dle výše zmíněných vyjádření povinného subjektu ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 (práce, materiál, mechanizmy, doprava, skládkovné, apod.) a to bez nákladů na definitivní úpravu povrchu.*
- 3) *Celkové náklady na definitivní úpravu povrchu po odstranění části předmětné stavby dešťové kanalizace ústící do V. (respektive do vodního recipientu) v rozsahu dle výše zmíněných vyjádření povinného subjektu ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 (práce, materiál, mechanizmy, doprava, apod.).*
- 4) *Celkové náklady na odstranění části předmětné stavby dešťové kanalizace na pozemcích parc. č. X, X, X, v k. ú. Ú. u P. v rozsahu dle výše zmíněných vyjádření povinného subjektu ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 (práce, materiál, mechanizmy, doprava, skládkovné, apod.) a to bez nákladů na definitivní úpravu povrchu.*
- 5) *Celkové náklady na definitivní úpravu povrchu po odstranění části předmětné stavby dešťové kanalizace na pozemcích parc. č. X, X, X, v k. ú. Ú. u P. v rozsahu dle výše zmíněných vyjádření povinného subjektu ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 (práce, materiál, mechanizmy, doprava, skládkovné, apod.).*

- 6) *Celkové náklady na odstranění části předmětné stavby dešťové kanalizace na zbývajících části pozemku parc. č. X, v k. ú. Ú. u P. (bez části zaústění do V.) v rozsahu dle výše zmíněných vyjádření povinného subjektu ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 (práce, materiál, mechanismy, doprava, skládkovné, apod.) a to bez nákladů na definitivní úpravu povrchu.*
 - 7) *Celkové náklady na definitivní úpravu povrchu po odstranění části předmětné stavby dešťové kanalizace na zbývajících části pozemku parc. č. X, v k. ú. Ú. u P. v rozsahu dle výše zmíněných vyjádření povinného subjektu ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 (práce, materiál, mechanismy, doprava, skládkovné, apod.).*
6. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím odmítl podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím žádost žalobce a v odůvodnění uvedl, že žalobci poskytl v přípisech ze dne 17. 8. 2017 a 25. 10. 2017 informace nad rámec jeho zákonné povinnosti, neboť se jedná o informace, kterými nedisponuje správní orgán I. stupně, ale jeho příspěvková organizace. Zároveň správní orgán I. stupně k žádosti o informace pod body 2) až 7) uvedl, že nedisponuje těmito informacemi, neboť práce, jejichž vyčíslení se žalobce domáhá, nebyly fakturovány. Správní orgán I. stupně následně vysvětlil právní argumentaci ohledně výkladu neposkytnutí informací pro jejich neexistenci.
 7. Dne 24. 1. 2018 obdržel správní orgán I. stupně odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterém žalobce v odůvodnění uvedl, že má právo na poskytnutí požadovaných informací a že má za to, že správní orgán I. stupně by měl požadované informace pořídit, pakliže je nemá k dispozici.
 8. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný uvedl, že považuje podané odvolání za neoprávněné a dále odkázal na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého se zákon o svobodném přístupu k informacím nevztahuje na vytváření nových informací, přičemž podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací rozumí jakýkoli obsah zaznamenaný v jakékoliv podobě. Zároveň žalovaný uvedl, že žalobce nijak nevysvětlil, proč by informace v požadovaném členění měly existovat.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce na výzvu soudu sdělil, že souhlasí s rozhodnutím bez jednání. Žalovaný na základě výzvy soudu neoznámil svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání, proto lze mít za to, že s tímto postupem souhlasil.
12. Dále soud uvádí, že nepřistoupil k provádění žalobcem navržených důkazů obsahem přípisů správního orgánu I. stupně ze dne 17. 8. 2017 a ze dne 25. 10. 2017, žádosti o informace, prvostupňového rozhodnutí, odvolání a napadeného rozhodnutí, neboť informace, které žalobce obdržel v přípisech správního orgánu I. stupně, vtělil do žádosti o informace, která je součástí správního spisu, společně s prvostupňovým rozhodnutím,

odvoláním a napadeným rozhodnutím, přičemž správní spis se v rámci soudního řízení jako důkaz neprovádí. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nikterak nezpochybňovali informace v těchto přípisech poskytnuté, naopak na tyto informace odkazovali, přičemž provádění listinných důkazů spočívá zejména ve sdělení obsahu takové listiny. Obsah uvedených listin je znám jak žalovanému, tak žalobci, a proto by bylo takové dokazování nadbytečné. Soud nepřistoupil ani k provedení důkazu ceníkem služeb příspěvkové organizace T. s. m. Ú., neboť pro věcné vypořádání žaloby není podstatné, za jakou cenu poskytuje příspěvková organizace služby vyjmenované v ceníku. Konečně nepřistoupil soud ani k provádění důkazů navržených v replice žalobce, tj. rozhodnutími Městského úřadu B. nad L.- S. B., neboť tato rozhodnutí představovala právní titul pro odstranění dešťové kanalizace, avšak nijak nesouvisejí s odůvodněním struktury požadovaných informací, proto by bylo provádění těchto rozhodnutí též nadbytečné.

Posouzení žalobních bodů:

13. V úvodu vypořádání žalobních bodů soud konstatuje, že žalobce nerozlišuje, resp. pomíjí několik podstatných okolností, které je třeba postupně vyhodnotit při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Vždy je potřeba mít nejprve postaveno na jisto, zda subjekt, u kterého podal žadatel žádost o informace, je subjektem povinným poskytovat informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále je třeba se zabývat tím, zda informace požadovaná žadatelem je informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím (včetně posouzení toho, zda tato informace fakticky existuje). A konečně je třeba se vypořádat s tím, zda uvedenou informací disponuje anebo ze zákona musí disponovat povinný subjekt. Teprve až v závěru celého procesu dochází k vyhodnocení toho, zda má žadatel na poskytnutí požadované informace právo, tj. jestli tu neexistuje důvod pro odepření poskytnutí této informace.
14. Žalobce v žalobě uvádí, že má [zejm. v souvislosti s informací formulovanou pod bodem 1) žádosti] být rozhodnuto o tom, zda žalobce má nebo nemá na poskytnutí informace právo. A dále se domáhá určení, zda má správní orgán I. stupně povinnost disponovat informacemi požadovanými pod body 2)až 7) žádosti. Žalobce však žádnými věcnými argumenty nereaguje na to, že mu správní orgán I. stupně i žalovaný sdělili, že požadované informace vůbec neexistují. Soud se proto musí za účelem řádného vypořádání žalobních námitek nejprve zabývat tím, zda byly naplněny veškeré „*předstupně podmínky*“ pro poskytnutí informací (tzn. existence povinného subjektu, existence informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím a existence povinnosti povinného subjektu touto informací disponovat). Až následně se může soud vypořádat s žalobcem tvrzeným právem na poskytnutí požadovaných informací.
15. Dle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím „[j]sou povinnými subjekty, které mají povinnost podle tohoto zákona poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.“ Správní orgán I. stupně je územním samosprávným celkem, z toho důvodu splňuje obecná kritéria povinného subjektu podle zákona o svobodném přístupu k informacím.
16. Mezi stranami není sporné, že se požadované informace vztahovaly k odstranění stavby dešťové kanalizace, přičemž toto odstranění stavby prováděla příspěvková organizace správního orgánu I. stupně, a to na základě exekuční výzvy Městského úřadu B. n. L. – S. B. ze dne 25. 11. 2016, č. j. 100/62729/2013-exe, zaslané správnímu orgánu I. stupně.
17. Příspěvková organizace T. s. m. Ú. byla zřízena usnesením zastupitelstva města Ú. ze dne

16. července 2015. Hlavním účelem zřízení příspěvkové organizace je zabezpečení záležitostí, které jsou podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“) v zájmu obce v oblasti komunálních služeb. Předmětem činnosti navazující na hlavní účel zřízení příspěvkové organizace je provozování vodovodu a kanalizace, svoz odpadů, zabezpečení čistoty města, správy a údržby města, údržby majetku a veškerá další činnost pro zřizovatele. (srov. veřejně přístupné informace o příspěvkové organizaci T. s. m. Ú. na webových stránkách města Ú. X).
18. Komentářová literatura (srov. zejména: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256s.) i judikatura správních soudů se opakovaně zabývala otázkou, zda může vyplývat povinnost mít určitou informaci ze vztahu mezi povinným subjektem a jím zřízenou či založenou právnickou osobou nebo organizační složkou. Z komentářové literatury přitom vyplývá, že v případě, kdy povinný subjekt informací disponuje, tj. pokud má k dispozici informaci týkající se činnosti příspěvkové organizace, je povinen takovou informaci poskytnout. Zároveň ale platí, že pokud zákon nepředpokládá, že by povinný subjekt měl informací disponovat (a skutečně ji nemá), je na místě žádost odmítnout jako žádost o neexistující informaci (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 2014, č. j. 30 A 67/2013 – 50).
19. Žalobce v žalobě dovozuje, že správní orgán I. stupně, který je zřizovatelem příspěvkové organizace, má mít požadované informace [minimálně informaci požadovanou pod bodem 1), u níž má žalobce za nesporné, že informace existuje] k dispozici. Žalobce tak dovozuje povinnost povinného subjektu disponovat předmětnými informacemi jenom na základě právního a personálního propojení (správní orgán I. stupně je zřizovatelem příspěvkové organizace, která vykonávala odstranění předmětné stavby dešťové kanalizace). Oproti tomu žalovaný i správní orgán I. stupně uváděli, že správnímu orgánu I. stupně žádný zákon neukládá, aby požadovanými informacemi disponoval. Žalobce v žalobě neuvedl žádné konkrétní tvrzení, např. odkaz na zákon nebo jiný právní předpis, který by správnímu orgánu I. stupně ukládal požadovanými informacemi disponovat, tj. který by prokazoval opak toho, co tvrdí žalovaný a správní orgánem I. stupně.
20. Žalobce tedy netvrdil a nakonec ani neprokázal konkrétní povinnost správního orgánu I. stupně plynoucí ze zákona, na základě které by musel disponovat žalobcem požadovanými informacemi. K tomuto soud dodává, že uvedenou povinnost nelze dovodit ani z právních předpisů, na jejichž základě byla příspěvková organizace zřízena, tj. například ze zákona o obcích. Tuto povinnost nelze dovodit ani z § 15 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), ve kterém se uvádí, že „[ú]zemní samosprávný celek a svazek obcí vykonává kontrolu hospodaření jím zřízených nebo založených právnických osob.“ Zákon o rozpočtových pravidlech úzce souvisí se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční kontrole“), který v § 9 odst. 1 stanovuje, že „[ú]zemní samosprávné celky kontrolují podle tohoto zákona hospodaření s veřejnými prostředky u příspěvkových organizací ve své působnosti.“ Ovšem to, že územní samosprávný celek, v projednávaném případě správní orgán I. stupně, je oprávněn vykonávat kontrolu hospodaření jím zřízené příspěvkové organizace, neznamená, že by disponoval veškerými doklady souvisejícími s hospodařením příspěvkové organizace, a to v tom smyslu, že by byly veškeré doklady vyhotovovány duplicitně a byly uloženy jak u správního orgánu I. stupně, tak

u příspěvkové organizace. Možnost kontroly hospodaření příspěvkové organizace totiž může probíhat toliko kontrolou přímo u příspěvkové organizace, aniž by veškeré účetní doklady byly postoupeny a uloženy u správního orgánu I. stupně.

21. Na základě výše popsaných důvodů má soud za to, že nebyla prokázána povinnost správního orgánu I. stupně disponovat informacemi požadovanými žalobcem. V takovém případě postupoval správní orgán I. stupně v souladu se zákonem, když žádost žalobce o informace odmítl. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 – 56, uvedl, že *„[p]oskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“*
22. Zároveň soud doplňuje, že je možné rozlišovat objektivně obecně neexistující informaci, tj. stav, kdy požadovaná informace neexistuje vůbec, a situaci, kdy požadovaná informace sice existuje, ale povinný subjekt nemá povinnost jí disponovat (a ani jí nedisponuje), tudíž je formálně oprávněn žádost o informaci odmítnout s odůvodněním, že žadatel požaduje poskytnout (u něj) neexistující informaci. Procesní důsledek odmítnutí žádosti je pro žadatele stejný, tj. jeho žádost je daným subjektem odmítnuta (a hmotně právně mu není informace subjektem, u kterého žádost podal, poskytnuta). Nicméně lze vysledovat rozdíl v možných důsledcích v dalším postupu žadatele a jeho možnosti na uspokojení práva na poskytnutí požadované informace. Pokud informace neexistuje (ani u jiného subjektu), žadatel je neúspěšný a poskytnutí požadované informace nemůže docílit. Pokud ale informace existuje, avšak u jiného subjektu, má žadatel možnost podat žádost o informace u tohoto jiného povinného subjektu a dosáhnout poskytnutí požadované informace.
23. V projednávaném případě lze pak shrnout, že striktně vzato to, jak je naformulována žádost o poskytnutí informace pod bodem 1), připouští výklad, že je v této podobě informace dostupná u jiného subjektu, než u kterého podával žalobce žádost o informace. Zároveň je patrné, že správní orgán I. stupně i žalovaný upozornili žalobce na skutečnost, že formát, v jakém požadovaná informace existuje, neposlouží žalobci k účelu, který popsal v odvolání proti odmítnutí poskytnutí informací, tj. že chce získat informace, ze kterých bude možné zjistit, zda předmětná stavba byla odstraněna v celém rozsahu. Z denních výkazů zaměstnanců totiž nemusí získat důkaz o tom, že byla konkrétní stavba odstraněna v celém rozsahu. Nicméně jistě není úkolem správních orgánů, aby za žalobce vyhodnocovaly, jestli žalobci poslouží poskytnutá informace (tak jak žádost formuloval) k účelu, ke kterému informaci požaduje poskytnout. Správní orgány mají toliko povinnost informaci poskytnout, jsou-li k tomu splněny zákonné podmínky. Avšak ani v případě výkazů prací nejsou splněny podmínky podle zákona o svobodném přístupu k informacím k jejich poskytnutí, neboť nebylo prokázáno, že by měl správní orgán I. stupně povinnost těmito výkazy práce disponovat a ani nebylo prokázáno, že jimi fakticky disponuje.
24. U informací požadovaných pod bodem 2) až 7) pak nebylo prokázáno ani to, že by informace v požadovaném formátu existovaly, resp. že by měly ze zákona v požadované struktuře existovat. Z toho důvodu nebyla ani u nich splněna podmínka pro jejich poskytnutí a jedná se o neexistující informaci, v daném případě pak o informaci, u které mají správní orgány za to, že neexistuje vůbec, tj. ani u příspěvkové organizace.
25. Další námitky formuloval žalobce toliko v obecné rovině, když namítal porušení § 2 odst.

3 a § 3 správního řádu, neboť měl za to, že žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. S tímto souvisí i výtka žalobce ohledně odůvodnění napadeného rozhodnutí, které podle žalobce nesplňuje podmínky § 68 odst. 3 správního řádu.

26. V první řadě soud upozorňuje na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 – 41, ze kterých vyplývá, že není nesprávný postup soudu, pokud námitky žalobce uplatněné toliko v obecné rovině, vypořádá rovněž obecně.
27. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nejprve shrnul informace týkající se faktického odstraňování předmětné dešťové kanalizace, následně znovu uvedl přesné znění informací požadovaných pod body 1) až 7) a na závěr konstatoval, že „má za to, že má právo na poskytnutí požadovaných informací, i když povinný subjekt zadal provedení odstranění předmětné stavby jinému subjektu, neboť odstranění předmětné stavby bylo nařízeno z moci úřední a tedy ve veřejném zájmu. Odvolatel chce získat informace, ze kterých bude možné zjistit, zda předmětná stavba byla odstraněna v celém rozsahu, tedy i v části trasy nacházející se na pozemku parc. č. X, v k. ú. Ú. u P. (kromě malé části u potoka V., kde odvolatel byl sám svědkem odstranění kanalizace v této malé části). Odvolatel má za to, že povinný subjekt by měl požadované informace pořídit, pakliže je sám nemá k dispozici.“
28. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že zákon o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinným subjektům povinnost vytvářet informace nové, které nemají v požadované formě k dispozici. Podle žalovaného žalobce nijak nevysvětlil, z jakého důvodu by měly požadované informace existovat, resp. žalobce dokonce přímo připustil, že informace neexistují. Žalovaný tak potvrdil prvostupňové rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla žalobcova žádost o poskytnutí informací odmítnuta.
29. Soud k uvedenému podotýká, že z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně postupoval plně v souladu s § 2 a 3 správního řádu a poskytoval žalobci informace, kterými zjevně i nad rámec zákonné povinnosti disponoval, zároveň ale bylo žalobci sděleno, že struktura informací, kterou žalobce požadoval poskytnout, není v dané formě dostupná, tj. že informace neexistuje v takové podobě, v jaké ji žalobce žádal. Správní orgány se zjevně pokusily vyhovět žalobci a poskytovaly mu veškeré informace týkající se odstranění dešťové kanalizace, zároveň ale neposkytly informace, které v požadovaném formátu neexistují. Žalobce nikterak neprokázal, že by uvedené informace měly právě v jím požadovaném formátu existovat.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

30. Soud dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně resp. žalovaný postupovali v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, když žádost žalobce o poskytnutí informací byla odmítnuta z důvodu, že požadované informace neexistují. Správnímu orgánu I. stupně žádný zákon ani právní předpis nestanovuje povinnost disponovat informacemi, které žalobce požadoval poskytnout. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námitek, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení

úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. srpna 2019

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu